

Mesterdalnokok Nyíregyházáról

A Banchieri tagjai szerint az emberi hang lélekből fakad, ezért a legautentikusabb hangszer a világon

KÖVESDI LEVENTE

Mire ezeket a sorokat olvassák, a Banchieri énekegyüttes már túl lesz egy jubileumi fellépésen, melyen a közönséggel karöltve ünneplik majd megalakulásuk 15. évfordulóját. A jeles esemény egyúttal jó indokot is teremt egy kis beszélgetésre, a zenéről, a külföldi és helyi tapasztalatokról. Az együttes képviselőiben Nagy Gábor és Szilágyi Szilárd járt lapunknál.

Tipp: Az „a capella” – kizárólag énekhangon alapuló – együtteseknek mindig nagy kihívást jelent, hogy kizárólag a hangjukkal nyújtssanak muzikális élményt, nem bízhatják magukat a hangszerekre.

Szilágyi Szilárd: A hangszerekhez hasonlóan a hangoknál is van egy tanulási folyamat. Gyakran mondják a hangszerekre, hogy van lelkük. Az emberi hang a saját lelkünkéből keletkezik, és képes olyan hangok megjelenítésre is, amire egy hangszer nem, éppen ezért ez tudja a legautentikusabb zenei élményt nyújtani.

Nagy Gábor: Az énekhang alakítható, így művektől függően akár hangszereket is tudunk utánozni. De a különböző szólamok játéka önmagában is érdekes lehet a hallgatók számára.

Tipp: Idén ötödik alkalommal voltatok Japánban. Mennyire van tradíciója ott az „a capella” együtteseknek?

Sz. Sz.: Nagyon felkészültek, annak ellenére, hogy a japán kóruskultúra mindössze körülbelül száz éves múltra tekint vissza, épp ezért mindig örül-



Major Olga, Földesi Ildikó, Leányvári László, Szilágyi Szilárd, Szabó Soma, Nagy Gábor

nek az olyan külföldi énekkaroknak, melyek hazájában a műfajnak évszázados hagyományai vannak.

N. G.: Szigorú szabályok szerint élnek, ez pedig a kis csoportokra is kihat. Nagyon fegyelmezettnek képzülnek az előadásokra, de emiatt kevésbé felszabadult, és kevésbé muzikális az előadásmódjuk. Egyéni szinten nagyon jól képzettek, és nagy érdeklődést mutatnak a kodály-módszer iránt.

Tipp: Japánon kívül már több külföldi országból is nagy sikert arattatok. De mit jelent nektek az, amikor Nyíregyházán léptek fel?

Sz. Sz.: Sokkal izgalmasabb itt koncertezünk. Jobban koncentrálnunk, feszültebbek vagyunk, hisz ismerősök előtt énekelünk, igyekszünk bizonyítani, hogy értünk ahhoz, amit csinálunk. A nyíregyházi közönség ismeri az eredményeinket, és nagy elvárásokkal tekint egy-egy koncert elé.

Tipp: Komolyabb hangvételelű számok mellett könnyűzenei feldolgozásokkal is előadtok. Ez adózás a zenekar névadójának Adriano Banchierinek, aki a következőket mondta: „A komoly, drámai művek mellett az embernek szüksége van vidámságra, könnyű szórakozást nyújtó darabokra is. Csináld jól az egyiket és élvezd a másikat?”

tartjuk magunkat. Elsősorban művészi zenével foglalkozunk, de olykor nekünk is szükségünk van arra, hogy szórakozva szórakoztassunk. Nem határolnám el drasztikusan egymástól a komoly- és a könnyűzenét, hisz egyes darabok az utóbbiból is igen nehezek. A könnyűzene hangulata oldottabb, drámai kifejezőeszközök kevésbé fordulnak elő benne, de csak emiatt könnyedebb. A komolyzenénél ugyanakkor drámai módon is meg kell szólalni, ezért nagyobb rákészülést igényel.

N. G.: A kettő mindig kiegészíti egymást, és akkor jó, ha a közönség úgy látja, mindkettőt könnyen, erőlködés nélkül csináljuk.

Tipp: Egy jubileumi koncert kapcsán felvetődhet a kérdés: mit köszönhettek ti a Banchierinek?

N. G.: Mielőtt felkértek, még so-

ha nem voltam Banchieri-koncerten, nem is hallottam magyar viszonylatban hasonlót. A kamarazene számomra teljesen új kihívás volt, a Banchierivel nőtem fel, és velük énekelni még mindig fantasztikus élmény.

Sz. Sz.: Az életünk ez az énekegyüttes. Én 1994-ben léptem be a Banchieribe, épp, amikor a Ki Mi Tud? kapcsán bekerült a köztudatba, de Nyíregyházán már ismertek voltak. Ha negyven ember között énekel valaki, kisebb a rizikó. Ott egy szólamot nyolcan szólaltatnak meg, ha valaki téveszt, nem nagy probléma, mert kisegítik. Ha viszont hatunk közül ront valaki, bukik az egész, ezért sokkal nagyobb egy-egy ember felelőssége. Egymásra vagyunk utalva, felelősök vagyunk a másikért, jeleket kapunk a többiektől, és ezekből mindig rengeteg tanulságot tudunk levonni.

